

[16]

Resum

El resum, eina d'extracció

QUÈ ÉS UN RESUM

Hi ha tants resums com textos vulguem resumir i les modalitats abasten totes les combinacions possibles de canal de comunicació (d'oral a oral, d'escrit a escrit, d'oral a escrit, d'escrit a oral). Per tant, depèn dels diferents àmbits en què treballem (documentació, periodisme, ciència, etc.) tindrem diferents definicions. En general, però, entenem per resum la capacitat de **reduir** un text segons les necessitats o la quantitat de mots que ens demanin (en una revista especialitzada, per exemple). Amb el resum s'ha d'aconseguir reproduir fidelment, però no copiar, el contingut i l'organització d'un text original, però de manera reduïda. Cal, doncs, saber-hi distingir primer la informació que és **essencial** de la que és accessòria, per poder-la expressar després d'una manera condensada i **objectiva**. És a dir que cal cenyir-se a la informació que hi ha en el text original: es tracta, doncs, de reproduir aquesta informació, però amb menys paraules sense valorar-la ni comentar-la personalment.

Per condensar la informació i connectar les idees en un text ben articulat caldrà fer servir mecanismes de **cohesió** com ara mots de lligam (marcadors textuais, connectors) i una puntuació adient perquè el producte final sigui un resum i no pas un esquema.

Exemple

Gertrude Margaret Lowthian Bell was born on July 14, in England. **Her** education began with home schooling, and **then** she attended Lady Margaret Hall and was the first woman to obtain first-class honors there.

Although Bell spent the first time on the social round in London and Yorkshire **she** traveled extensively in Europe and visited Persia. **Also** she was an avid mountain climber; her climbing exploits in the Alps gave her recognition as a mountaineer. **After that** she went to Jerusalem **and** she learned to speak the Arabic language, **which** was interesting to investigate Arab archaeological sites. Gertrude Bell had several nicknames. The Arabs called her a "Daughter of the desert" and she was renowned as the "Uncrowned Queen of Iraq."

El resum a la universitat esdevé en molts casos una prova d'avaluació, ja que és la mostra que s'ha entès una informació, se n'ha destriat la importància de les diferents parts que la componen i s'ha interioritzat fent-ne un de nou més succint.

CARACTERÍSTIQUES DEL RESUM ADEQUAT

Precisió i concisió

Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC i UVIC), que han dirigit els serveis lingüístics de la UAB i la UPC.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

Davant la proliferació de textos repetitius i literatura redundant, l'objectiu és buscar la brevetat, l'economia del temps, un text que amb les dimensions mínimes reflecteixi l'essencial del contingut sense necessitat de llegir-lo. Cal arribar a la plenitud del contingut amb el mínim de paraules.

To neutre, objectivitat

La diferència entre un resum i una ressenya és que en aquesta última hi ha d'haver sempre una valoració personal i en canvi en un resum si no és que ens ho demanen expressament intentarem evitar-les. És a dir, les paraules escollides no haurien de deixar traspuar cap mena d'intencionalitat de qui el fa ni tampoc presentar informació nova, ni interpretar. La funció bàsica del resum és informar breument. Un cop el lector l'ha llegit decideix si va al text punt de partida o no.

Clar i cohesionat

Qualsevol expressió escrita que tingui com a objectiu comunicar buscarà la transparència de la informació. També, doncs, qualsevol tipus de resum, i més concretament les síntesis dels treballs científics o tècnics publicades en revistes especialitzades en què s'emfasitzarà un vocabulari d'ús corrent i no pas termes específics d'autor.

Quant a la cohesió, la connexió d'idees facilita la lectura. Per tant, caldrà que el resum sigui un text tancat, amb una organització interna i que els paràgrafs corresponguin a les diferents parts.

Fidelitat informativa

Perquè el repte és elaborar un resum eficaç que pugui substituir la lectura de l'original o que pugui fomentar-la no es poden tergiversar les idees, ni malinterpretar-les. Cal, doncs, comprendre el missatge i reproduir-lo sense desviar-se del sentit.

Formalment diferent

Un resum que fos una còpia o una simple extracció de frases del text que es resumeix el podria fer un ordinador. Allò que el fa divers de l'original i que demostra la competència lingüística de qui l'escriu és la varietat de recursos lèxics i sintàctics que utilitzem per expressar el mateix que diu el document.

Ampliació de continguts

Vista la importància de tots els processos lingüístics que es donen quan es fa un resum i que en el món acadèmic és una pràctica totalment habitual i cabdal per estudiar i investigar, la **Comissió Interuniversitària de Formació de Llengua Catalana** (CIFOLC) avalua la primera àrea dels exàmens interuniversitaris de llengua catalana amb un exercici d'aquest tipus.

L'objectiu d'aquest exercici és valorar la competència lingüística de l'examinand que ha de demostrar que comprèn un text oral de caràcter informatiu i que té capacitat de síntesi (per al nivell intermedi es demanen resums de 100 paraules i per al de

suficiència i superior, 150).

En aquest apartat cal demostrar capacitat per exposar les idees de manera estructurada, i fer un ús adequat de tots els elements de cohesió (puntuació, connectors, marcadors textuais i construccions sintàctiques) que es requereixen perquè el text es pugui comprendre després d'una lectura ràpida. El text, en general, ha de ser correcte des del punt de vista ortogràfic, morfosintàctic i lèxic.

A continuació hi ha un text i dos exemples de possibles resums.

CONCILIAR LA FAMÍLIA I LA FEINA

Sovint s'utilitza l'expressió *dona treballadora* per indicar la *dona* que fa un *treball retribuit*, sigui per compte propi o aliè. La frase és un xic injusta per a tantes i tantes dones que han treballat i treballen molt a casa seva, cuidant els fills i la família; són les anomenades mestresses de casa. Aquesta dedicació a la família, anys enrere més nombrosa que ara, ha suposat exercir un gran nombre de feines que avui ja han esdevingut una professió: cuinar, rentar la roba, planxar, netejar la casa, cuidar els nens, els avis, els malalts, etc. La gran diferència és que la mestressa de casa no percep cap retribució per aquestes feines.

Aquesta dedicació exclusiva a la família té diversos inconvenients: la dona no rep retribució, ni cap renda monetària directa, ni cotitza a la Seguretat Social, cosa que la fa dependre econòmicament del marit; si aquest desapareix o deixa de tenir ingressos, la dona queda sense recursos i el dia de demà no tindrà pensió de jubilació. A més, la dona que no treballa fora de casa també pot quedar desvinculada més fàcilment del món extern, del seu entramat cultural i associatiu, de la seva evolució tecnològica, del batec diari...

Amb el temps hi ha hagut un canvi de les coses i avui totes les famílies ja es plantegen que les dones han de tenir ingressos econòmics i, per tant, la seva pròpia professió i ofici. La progressiva incorporació de la dona al món del treball és un signe de modernització i de progrés. Els països més desenvolupats són aquells en què hi ha una major proporció de dones que treballen (Suècia, EUA, Holanda, Canadà, Dinamarca, etc.), és a dir, els que tècnicament tenen la major taxa de població ocupada femenina. La taxa mitjana d'ocupació femenina europea és del 40,1% i a Catalunya, del 35,3%. S'observa que per arribar a la mitjana europea, més elevada, encara hem de fer un esforç notable.

La incorporació de la dona al treball fa necessari configurar un nou sistema que permeti un repartiment equilibrat de responsabilitats entre la vida professional i la vida privada; amb aquesta finalitat es va crear la Comissió Interdepartamental de Conciliació Laboral i Responsabilitats Familiars, amb participació de sindicats i associacions empresarials. Les recomanacions plantejades per aquest òrgan s'agrupen en tres blocs: a) prestacions en temps, per exemple maternitat, excedències dels pares i flexibilitat d'horaris laborals, comercials i escolars; b) prestacions en serveis, com ara l'atenció a les famílies amb persones dependents; c) prestacions econòmiques, entre d'altres, subsidis familiars i desgravacions fiscals.

Exemple 1

Sovint s'interpreta que la dona treballadora és només aquella que treballa fora de casa, i no es té en compte el fet que les mestresses de casa duen a terme un gran nombre de tasques que actualment ja han esdevingut una professió.

Les mestresses de casa, a més, es troben amb una sèrie d'inconvenients, com el fet de dependre del marit per no tenir cap compensació econòmica, ni cap cotització a la Seguretat Social i, també, la possible desvinculació del món extern.

Amb el temps, però, hi ha hagut un canvi de mentalitat, i ja hi ha el plantejament generalitzat que les dones han de tenir ingressos econòmics i, per tant, la seva professió i ofici. Aquesta incorporació de la dona al món laboral ha generat la creació d'una comissió, amb participació de sindicats i associacions empresarials, que vetlla per un repartiment equitatiu de responsabilitats entre la vida professional i la privada.

Exemple 2

Amb l'objectiu d'ajudar la conciliació de la vida familiar i laboral s'ha creat una comissió amb la tasca de regular prestacions de temps, serveis i econòmiques. Aquest fet és degut a la incorporació de la dona en el món del treball, cosa que en els països moderns esdevé ja habitual. En el cas de Catalunya, però, encara cal treballar de valent si es vol arribar a la taxa europea, que té la proporció més alta de dones que treballen fora de casa.

Fins ara s'entenia que la dona treballadora era la que rebia uns diners a canvi d'unes hores de feina però la definició no feia justícia a la realitat, ja que n'hi havia moltes que treballaven a casa i no percebien cap retribució econòmica, a banda de les conseqüències negatives que això significava (dependre totalment d'un marit, veure's exclosa de la vida social i laboral, no cotitzar a la seguretat social).

Si el resum té algun defecte és que no supera mai l'original.

Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat Pompeu Fabra, Universitat de Girona, Universitat de Lleida, Universitat Rovira i Virgili, Universitat Oberta de Catalunya i Universitat de Vic), que han dirigit els serveis lingüístics de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Argumenta ha tingut el suport de la Secretaria d'Universitats i Recerca del Departament d'Educació i Universitats i la col·laboració de la Secretaria de Política Lingüística del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.

La unitat 16 d'Argumenta ha estat elaborada per Anna Estapé Mirabent. L'edició d'aquesta unitat s'ha tancat al setembre de 2006.

Si voleu citar aquest material podeu fer-ho de la manera següent:

Serveis lingüístics de la UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC, UVIC. *Argumenta* [en línia]. Barcelona: setembre 2006 [Data de consulta: dd-mm-aa]. Unitat 16. Vull fer un resum adequat. Disponible a: <<http://www.uab.cat/servei-llengues>>.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

